

tillader mig at spørge de ærede Herrer, der have stillet det andet Forslag, hvilke paalidelige og paavifelige Data de ville lægge til Grund for Afsløsningen i det Enkelte. Jeg antager, at de ikke ansee det for sikkere slet ikke at tage Hensyn; men de samme Data, de ville tillægge Vægt ved Afgjørelsen i det Enkelte, maage kunne benyttes ved Fordelingen over det Hele, og jeg fraviger ikke den Mening, at det er lettere at tage de tilbørlige Hensyn ved Fordelingen paa een Gang over det Hele, end ved at gaae stykkeviis frem. De Hensyn, vi have troet hovedsagelig maatte komme i Betragtning ved Udsættelsen af de Lister, der skulde angive Erstatningssummerne for de enkelte Communer, have været Gjennemsnitssummerne for de sidste 5 Aar. Vi have ikke troet aldeles at kunne gaae bort fra det, der var de factiske Forhold paa de enkelte Steder. Imidlertid have vi paa den anden Side heller ikke troet at kunne lægge en aldeles overveiende Vægt derpaa; thi derved vilde man komme til at staae fast tilfældige Indskyldelser paa Størrelsen af det frivillige Offer for hele Eftertiden. Der, hvor Menigheden stod i et smukt Forhold til Præsten og som Følge deraf havde offret rigelig, vilde man blive straffet med for bestandig at komme til at give et høit Bederlag for Offeret, imedens den Menighed, hvor det Modsatte havde fundet Sted, vilde blive belønnet med en lav Ansættelse. Vi have derfor troet, at andre Hensyn maatte komme i Betragtning ved Siden af det nævnte, og disse formene vi maatte være Folkmængde og Cyne. Hensynet til Folkemængden frembyder ingen Vanskelighed; anderledes er det med Hensyn til Cynen; jeg tilstaaer, at det ikke vil være let at lade dette Hensyn komme til Gylbighed, men vi have ikke kunnet ubelade det. Det er, efter min Formening, uimodsigeligt, at de Billaar, under hvilke Befolkningen paa forskjellige Steder lever, maage have Indskyldelse paa Offerbyrdens Størrelse. Jeg antager, at den ærede Minister vil være istand til at staae sig saadanne Dphlsninger, der kunne give ham Anvisning i denne Henseende, og jeg troer, at han vil kunne bringe dette Hensyn til Gylbighed ved Siden af de andre. Vi have troet at kunne overlade Berettigelsen til at afgjøre, hvorvidt Afsløsning i en Commune skal

finde Sted eller ikke, til $\frac{2}{3}$ af Communens Familiefædre. Jeg tilstaaer, at der kan være nogen Tvivl, om dette Forholdstal er det rigtige; vi have brugt det, fordi det er blevet benyttet med Hensyn til Bestemmelsen om, hvorvidt man vilde bruge en ny Psalmebog eller ikke. Skulde det imidlertid vise sig, at man her i Thinget lagde særdeles Vægt paa at faae et andet Forholdstal, saa stal jeg for mit Vedkommende ikke holde saa stærkt herpaa. Paaligningen i selve Communen have vi troet burde skee efter Cynen og i Forhold til, hvad der maatte ansees for et passende Høitidsoffer. Vi have her brugt Ordet Cyne. Det er jo ikke meget forskjelligt fra Formue og Velighed; men jeg har bibeholdt det, fordi jeg engang har brugt dette Udtryk, og fordi det dog maaskee turde være correctere. Det er jo egentlig en personlig Ydelse fra Alle, som her er paa Tale; Enhver har, hvad enten han har Formue eller ikke, hidtil offret, og vil ogsaa for Fremtiden være forpligtet til at give sit Bidrag, og derfor synes det ganske passende at bibeholde Udtrykket Cyne istedetfor Formue og Velighed. Naar vi derhos have sagt, at der stal lignes i Forhold til, hvad der hidtil for Enhver maatte ansees for et passende Høitidsoffer, saa er det, fordi det har tidligere Tidens Praxis for sig. Man har paa sine Steder, i Hensyn til Placaten af 5te Juni 1749, været vant til at foretage en saadan Vigning, og man har da deri en praktisk Anvisning til, hvorledes man kan gaae frem. — Vi have ogsaa her troet at burde vedligeholde det Princip, der gaaer igjennem Loven, at de Bestemmelser, her maatte fremkomme, ikke skulde have nogen Indskyldelse paa de Embedsmænd, der allerede sidde i Embederne, saa at Offeret ikke med nogen Virkning stal kunne begjæres afløst uden med den nuværende Præsts Samtykke, men at Afsløsningen ellers kun kan indtræde ved Vacance. Under det 62de Afstemningspunkt have de samme ærede Medlemmer i Forening med mig stillet et Forslag om, at naar Halvdelen af Landets Communer paa denne Maade have faaet Offeret afløst, skulde Regjeringen være bemyndiget til ved kongelig Resolution at paahyde Afsløsning for samtlige tilbagestaaende Communer. Denne Bestemmelse har sin Grund i, at man maaskee vilde kunne